

حال چند گونه ایرانی در روز جهانی حیات وحش

ایستاده، در آستانه انقراض

زهرآ کشور

خورنگار

چشم قفلان حوزه محیط زیست در روز جهانی حیات وحش به دو یوز ایرانی فیروز و ایران است. اردیبهشت ماه سال جاری مشخص می‌شود که جفتگیری آنها می‌تواند به زاد آوری منجر شود یا نه. سن آنها بالا است و این مسأله اجازه نمی‌دهد تا جامعه محیط زیستی ایران این روزها را بدون دلهره بگذراند. هرچند احیای در اسارت را نمی‌توان به احیای یوز ایرانی تعبیر کرد اما جلوی از بین رفتن زن این گونه ایرانی (آسیایی) را می‌گیرد. یوز ایرانی بیش از هرچیزی زیستگاهی آرام می‌خواهد که تقریباً با وضعیت امروز زیستگاه‌های تپه ماهوری این گونه، چیزی شبیه افسانه است. تعداد یوزهای ایرانی زیر ۳۰ قفاده اعلام می‌شود. این عدد یعنی سومین گریه‌سان ایرانی بعد از شیر ایرانی و ببر مازندران در لبه پرتگاه ایستاده است. نسل یوز ایرانی را بیش از هرچیزی زیستگاه‌ها، معادن و سگ‌های گله به لبه پرتگاه رسانده‌اند. مهدی نبی‌یان کارشناس حیات‌وحش به ایسنا، می‌گوید: در دو سه دهه گذشته برنامه‌های خوبی توسط سازمان حفاظت محیط زیست و تشکل‌های محیط زیستی برای شناساندن این گونه به مردم و مسئولان اجرا شده است. حفاظت صرفاًحراست نیست وبخشی از فرایند حفاظت از این گونه، تئوپر افکارعمومی است.

بیمه یوز ایرانی یکی از فعالیت‌های مهم انجام گرفته در یک دهه گذشته بود. قرار بود بعد از یوز ایرانی، خرس سیاه بلوچی هم بیمه شود اما بیمه این گونه آنقدر زیاد بود که بخش خصوصی حاضر به بیمه آن نشد. اعتبار محیط زیست هم از پس پرداخت بیمه برنیامد. بیمه یوز ایرانی هم بعد از مدتی از سوی بخش خصوصی قطع شد.

نبی‌یان اعتقاد دارد جلب حمایت مردم و فرهنگ‌سازی در کنار اقداماتی مانند افزایش محیط‌بان، افزایش تجهیزات و برخورد با شکارچیان می‌تواند مؤثر باشد، این درحالی است که صرف برخورد خشک با شکارچیان می‌تواند سبب افزایش تنش با جامعه محلی و وارد شدن لطمه به گونه و محیط زیست شود وبا وجود اتفاقات خوبی که رخ داده، همچنان توقف روند انقراض ونزولی جمعیت یوز مشاهده نمی‌شود.

گوزن زرد ایرانی هم یکی از گونه‌های در معرض انقراض ایران است. این گونه یک بار طعم تلخ انقراض را چشید اما دوباره احیا شد. با وجود این، حال گوزن زرد ایرانی هم خوب نیست. طرح‌های توسعه‌ای بدون پشتوانه کارشناسی، زیستگاه این گونه را در کرخه نشانه رفته است. سال گذشته بود که ۲هزار درخت زیستگاه گوزن زرد ایرانی قطع شد تا برای روستاهای اطراف سیل بند ساخته شود. سیل بند که ساخته نشد و محل درختان تراشیده شده هم به مکان دفن زباله شهر منطقه تبدیل شد تا باهم گوزن زرد ایرانی شاهد از دست دادن بخشی از زیستگاه اصلی خود باشد. طرح انتقال آب غدیر نیز زیستگاه این گونه را تهدید می‌کند،همچنین خشک شدن دریاچه ارومیه هم تعداد گوزن زرد ایرانی را بشدت کاهش داد. میش مرغ ایرانی هم حال بهتری از گوزن زرد ندارد. ازدواج فامیلی، میش مرغ را هم در آخرین زیستگاه خود یعنی دشت سوتوا تهدید می‌کند. تا پیش از آنکه زیستگاه میش مرغ به بوکان کردستان محدود شود، جغرافیای زیستی بزرگ‌ترین پرندۀ پروازی جهان در ایران، مناطق سردسیر غرب کشور از همدان، کرمانشاه تا کردستان محدود می‌شد اما شکار بی‌رویه، تخریب زیستگاه‌ها، وجود سگ‌ها و ایلاصاحب و کشت مکانیزه، تعداد آنها را آنقدر کاهش داد که به دشت سوتوا محدود شد. این دشت محل کشت گندم، جو و نخود است و کمباین‌های کشاورزان یکی از عوامل کاهش تعداد آنها در این دشت زیبا است. محل دفن زباله‌ها در این دشت نیز سگ‌های ولگرد را به یکی دیگر از تهدیدهای این گونه تبدیل کرده است. تخریب زیستگاه‌ها و قطع مسیره‌های ارتباطی آنها در بوکان، این گونه را به یکجا نشینی محکوم کرد. این مسیری بود که میش مرغ ایرانی را در چاله ژئوتئیک انداخت. چاله ژئوتئیک همان کم‌خونی است که معنای ژورنالستی آن می‌شود ازدواج‌های فامیلی. در حال حاضر تعداد آنها بین ۳۰ تا ۴۰فرد اعلام می‌شود. «امید یوسفی» رئیس اداره حیات‌وحش آذربایجان غربی به «ایران» می‌گوید: «کارشناسان خرید تخم میش مرغ از کشورهای چین ترکیه، اسپانیا و... را تنها راهکار نجات میش مرغ می‌دانند اما پیش از آن باید این گونه را از دست شغال، روباه، گرگ، سگ‌های گله و ولگرد و تیغ کمباین‌ها نجات داد. بیرون کشیدن آنها از چاله ژئوتئیک اعتبار می‌خواهد.» مهدی نبی‌یان می‌گوید: «بودجه حفاظت از یک گونه در خطر انقراض در ایران، با قیمتی یک آپارتمان در تهران برابری می‌کند.»

عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی کشور در تئوتینی نوشت: کار مملکت بدون پنهانی باند و ایپتیرنت پسر سرعت راه نمی‌افتد. تمامی اطلاع رسانی و برنامه‌های وزارتخانه ما از طریق صفحات شخصی خودم، وب‌پاژشر آن در فضای مجازی صورت می‌گیرد. رسانه‌های رسمی در این ما موریت ملی نقشی برای خود قائل نیستند.

ایرنا- علی سلاجه، رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست سلاجقه در حاشیه پنجمین مجمع محیط زیست ملل متحد که در تایروبی کنیا بود در دیدار با جاسم العزیز خُدی وزیر محیط‌زیست عراق گفت: ایران رتبه نخست را در مهار پربیان‌ایی و گردوغبار در جهان دارد و اقدامات سریع و اضطراری در دو سال اخیر در خوزستان برای جلوگیری از گسترش گرد و غبار انجام شده و نقشه‌های گرد و غبار در کشورهای همسایه را شناسایی کرده‌ایم.

ایرنا- جاسم العزیز خُدی، وزیر محیط‌زیست عراق در این مجمع با قفردانی از ایجاد کمربند سبز در مسیر کربلا، گفت: در جنوب عراق حل مشکل امنیت آب، موضوعی انسان دوستانه و اثر آن فرامرزی است. لازم است ایران از کشور و مردم عراق در آن ناحیه حمایت کند.

علی اصغر شالبافیان، معاون گردشگری کشور در تئوتینی نوشت: با تصویب مجلس شورای اسلامی، محاسبه گازهای تأسیسات گردشگری از ردیف صنایع به خدمات منتقل شد که بخش زیادی از دغدغه تأسیسات گردشگری را کاهش می‌دهد.

مرکز پژوهش‌های مجلس با بررسی موضوع واگذاری امور تصدی‌گری گردشگری به تشکل‌های حرفه‌ای و تخصصی گردشگری نتیجه گرفت که «خروجی قابل قبول و شفاف نبوده و دخالت دولت پایرجاست.»

ایسنا- لبنان و پاکستان به جمع کشورهای پیوستند که کارت واکسن کوویدها را به جای تست PCR برای مسافران بین‌المللی از جمله ایرانی‌ها به رسمیت شناخته‌اند.

تسنیم- سیدمهدی مسطفوی، رئیس گروه جانوری دفتر موزه ملی تاریخ طبیعی و ذخایر ژنتیکی سازمان محیط‌زیست گفت: ماهی قرمز و لاک‌پشت پشت کوش قرمز گونه مهاجم حیات وحش ایران هستند. از مردم در خواست دارم از خرید و فروش این گونه‌ها و راه‌سازی آنها به اکوسیستم‌های طبیعی جلوگیری کنند.

ایرنا- احمد رضا لهیجان زاده، مسئول پیگیری و اجرای سیاست‌های ابلاغی رهبر معظم انقلاب در حوزه محیط‌زیست گفت: وجود لوله‌های متعدد انتقال نفت خام و فرآورده‌های نفتی که به شدت فرسوده شده‌اند به طور متناوب در طول سال و به دفعات دچار نشستی مواد نفتی می‌شوند و آلودگی‌های گوناگونی را به دریا و اکوسیستم شکننده منطقه خلیج فارس و سواحل بوشهر و گناوه وارد می‌کنند. نبود عزم و اراده جدی در مجموعه وزارت نفت برای رفع مشکلات محیط زیستی جزیره خارگ که هیچ‌گونه ارتباطی با مسائلی نظیر تحریم ندارد، کاملاً مشهود است.

- پنجشنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۰**
- سال بیست‌وهشتم**
- شماره ۷۸۶۳**

گام بلند بندر خمیری‌ها برای ورود به شهرهای تالابی جهان

خورخوران سرنواشت نخستین شهر تالابی ایران را رقم زد

زهره توکلی

خورنگار

نخستین شهر تالابی کشور، عنوانی است که به‌تازگی برای شهر «بندر خمیر» در هرزگان از سوی مسئولان کنوانسیون رامسر، کنوانسیون مربوط به تالاب‌های مهم بین‌المللی انتخاب شده است. سازمان حفاظت محیط زیست به دنبال ثبت بندر خمیر در فهرست شهرهای تالابی است تا این شهر جنوبی نخستین بندر ایرانی باشد که جهانی می‌شود. همه این اتفاق‌ها به پشتوانه مشارکت مردمی بندر خمیری‌ها اتفاق می‌افتد.

تالاب خورخوران بندر خمیر به خاطر داشتن سه عنوان حفاظت شده، ذخیره‌گاه زیستی و تالابی و به دلیل تنوع زیستی در کشور منحصر به فرد است. هیچ‌کدام از تالاب‌های ساحلی ایران حتی تالاب انزلی و شادگان نیز به پای این تالاب نمی‌رسد. تالاب خورخوران به خاطر وابسته نبودن به حقایبه و تأمین آب از طریق دریا قابل قیاس با تالاب هامون هم نیست؛ هرچند این تالاب به صورت غیرمستقیم با آب شیرین سرشاخه رودخانه‌های اطراف هم احاطه شده اما می‌تواند تاب‌آورتر باشد و از طریق دریا مشکل خود را حل کند.

به گفته مسئولان، حدود ۷۰ درصد از تالاب‌های داخلی کشور به دلیل قطع حقایبه یا از دست رفته ویا در معرض خطر هستند، اما تالاب خورخوران بندر خمیر همچنان پایدار و خدمت رسان باقی مانده است. البته این خوش‌اقبالی فقط به دلیل همسایگی با خلیج فارس نیست. جوامع محلی اطراف خورخوران هم چند سالی است نمی‌گذراند آب در دل تالاب تکان بخورد.

مسئولان کنوانسیون رامسر با قفردانی از شهردار شهر تالابی خمیر که با تلاش‌های خود توانسته نقش بسیار مهمی در حفظ و حراست تالاب خورخوران و توسعه جوامع محلی در این شهر داشته باشد، عنوان کرده‌اند از ثبت جهانی تالاب خورخوران حمایت می‌کنند. شهردار بندر خمیر در گفت‌وگو با «ایران»، بندر خمیر را شهری کوچک با حدود ۲۰ هزار نفر جمعیت معرفی می‌کند و می‌گوید: «شرایط جغرافیایی این شهر را به لحاظ زیست محیطی و اکولوژی خاص کرده است.» «جواد محمودی» خورخوران را بزرگ‌ترین تالاب دریایی خاورمیانه می‌خواند و می‌افزاید: «تمام شهر در ساحل منطقه حفاظت شده و تالاب بین‌المللی خورخوران قرار دارد. تمام خمیر در پهنه این تالاب آبی قرار می‌گیرد. تقریباً تنها شهر حوزه تالاب است. جغرافیای خورخوران از سواحل محیط زیست اصلی شروع می‌شود و به جزیره قشم می‌رسد. البته چند ماهی است که چند شهر دیگر هم روستاهایشان به شهر تبدیل شده ولی خمیر با سابقه ۶۰ ساله شهرداری بزرگ‌ترین سکونتگاه تالاب بوده است.»

به گفته شهردار خورخوران به دلیل تراکم جنگل‌های حرا، بزرگ‌ترین جنگل‌های حرای خاورمیانه را هم دارد به همین دلیل چندین عنوان بین‌المللی دارد و تحت حمایت و نظارت چند ارگان هم هست. یعنی هم زیر نظر کنوانسیون رامسر است و هم به عنوان «ذخیره‌گاه زیست کره» زیر نظر یونسکو قرار دارد. همچنین به عنوان منطقه حفاظت شده زیر نظر سازمان محیط زیست است. لذا یک شهر فوق‌العاده حساس زیست محیطی محسوب می‌شود.

شهردار بندر خمیر می‌گوید: ما از ویژگی این شهر و نیز فرهنگ بالا و مشارکت عمومی مردم این شهر استفاده و این دو موضوع را با هم ترکیب کردیم و به این ترتیب برندی برای

طعم نفت در کام خورخوران

نخستین شهر تالابی ثبت ملی شده کشور هم از زخم آلودگی‌های نفتی مصون نیست. تالاب بین‌المللی خورخوران و جنگل‌های حرا هم طمع نفت نغز را چشیده‌اند. بوی شدید گازی که دی ماه امسال مشام ساحل‌نشینان بندرعباس و بندر خمیر را آزرده، نتیجه شکستگی خط انتقال میعانات گازی شرکت نفت ستاره خلیج فارس در بستر رودخانه گل (شور) بود. مشتقات میعانات گازی و نفتی از جمله ترکیبات پروپان، بوتان، مواد نفتی و فلزات سنگین در گل و لای ساحلی نفوذ کرد، سراسر سواحل تالابی را گرفت و از ریشه‌ها و شاخ و برگ درختان حرا بالا رفت. از شناورهای ویژه جمع‌آوری آلودگی‌ها هم کاری برنیامد. مسئولان بنادر و دریانوردی در نهایت به محیط‌زیست اعلام کردند:

بندر خاص، حمایت ویژه می‌خواهد

بندر خمیر از نگاه زمین‌شناسان، تکه‌ای جدا شده از ژئوپارک قشم است و بیشترین تعداد چشمه‌های آب گرم استان را دارد. چشمه‌ها اغلب هم گوگردی هستند. به گفته محمودی شهردار بندر خمیر دارای معادن قدیمی گوگرد است که امروزه غیر فعال شده است. بندر خمیر قطب اصلی آهنک و گچ استان نیز هست اغلب کوه‌هایش گچی است. معادن بزرگ گچ در آنها فعال است. همین شرایط جغرافیایی پختن سنگ‌های گچ و صادراتش را به حرفه قدیمی مردم این شهر تبدیل کرده است. البته گرد و غبارش جنگل‌های حرا را آذیت می‌کند و خورخوران را آزار می‌دهد. محمودی وجود غارها و چشمه‌های نمکی زیاد را از دیگر جاذبه‌های گردشگری بندر خمیر می‌داند و می‌گوید: «تجربه‌های صید صدف‌هایی که در این تالاب است و در جای دیگر مشاهده نمی‌شود، بخشی از جذابیت‌های گردشگری این شهر تالابی محسوب می‌شود.»

داشته‌های بندر خمیری‌ها تیم ملی قایقرانی را هم به بندر کشاند و آنها برای شرکت دربرای‌های چین در این بندر اردو زدند. ورزش‌های آبی در تالاب شامل پدال سواری، ورزش با شناورهای کایاک، کانو و درگ‌های (قایق پارویی) ورزش‌هایی هستند که نیاز به آب آرام دارند. محمودی می‌گوید: «در دل جنگل‌های حرای این شهرو زیر نظر سازمان حفاظت محیط زیست، پایگاه ورزش‌های آبی با سازه‌های همخوان با طبیعت احداث شده است. از آنجا که این تالاب حتی در طوفانی‌ترین

عکس ها ایسنا

شرایط نیز به دلیل وجود جنگل‌های حرا آرام است بنابراین سایت‌های ورزشی‌های آن، همیشه سایت‌های محبوبی برای انجام قایقرانی یا ورزش‌های آبی هستند.»

او درباره توجه به اینکده نگهداری از این تالاب اظهار می‌دارد: «با توجه به اینکه شرایط این بندر خاص است پس رفتارهای نظارتی هم باید متناسب با همین موضوع باشد. مثلاً در سواحلی که خور دارند و تالاب است باید به صورت مستمر و دوره‌ای لایروبی را داشته باشیم، در این غیر این صورت عمق آب کم می‌شود و برای مردم محلی مشکلاتی رایج‌یاد می‌کند. همچنین اسکله‌هایی که در این بندر احداث می‌شود نباید شبیه اسکله‌های دیگر بندر شهرهای دیگر باشد. برای مثال نباید خاکریزی زیادی در سواحل انجام شود، چون در این صورت جریان رسوب گذاری تغییر می‌کند و ساحل و طبیعت را به واکنش وامی‌دارد.

شهردار بندر خمیر تأکید می‌کند: با توجه به تفاوت اقلیم خاص این شهر با شهرهای دیگر، نمی‌توان مطالعات انجام شده شهرهای دیگر را برای این شهر کپی برداری و استفاده کرد لذا اهمیت این اکوسیستم کانو و درگ‌های مطالعاتی دیده‌شود. او بندر خمیر را به رغم همه امتیازهای کسب شده در ابتدای راه می‌داند و می‌گوید: «بسیاری از مسیرهای روشنی را که در پیش دارد، خواهد پیمود اما بزودی دستاوردهای بزرگتری را از این شهر خواهید شنید.»

همایش «روز جهانی تالاب‌ها» را در بندر خمیر برعهده داشتیم که در این همایش بندر خمیر به عنوان نخستین شهر تالابی معرفی شد. «شهر تالابی» عنوانی است که کنوانسیون رامسر آن را به شهرهایی می‌دهد که ساکنان آن شهر حامی تالاب هستند. برای نخستین بار بود که بندر خمیر به همراه ۱۷ شهر دیگر در مجمع ۳ ساله کشورهای عضو کنوانسیون رامسر(کپ) در دویی به عنوان شهر تالابی جهان معرفی شدند. بندر خمیر در مجمع بعدی به عنوان کاندیدای اصلی مطرح خواهد شد. شهردار ثبت ملی بندر خمیر را مقدمه ثبت جهانی آن می‌داند و شهر تالابی ملی را

خبرگزاری فارس نوشت: «بندر خمیر به عنوان نخستین شهر تالابی معرفی شد.»

او می‌گوید: «برای عنوان جهانی این شهر نیز اظهارنامه نوشته شده و با تشکیل پرونده، دفاعیاتی برای این شهر مطرح شده که تاکنون بخش زیادی از مراحل آن طی شده است.» این مسئول تصریح می‌کند: «این پرونده بسیار قوی است و با پیگیری‌هایی که از روند بررسی این پرونده انجام داده‌ایم به احتمال بسیار زیاد، مورد پذیرش قرار می‌گیرد ولی متأسفانه به دلیل شیوع کرونا، روند آن یک سال به تعویق افتاد، اگر کرونا نبود تا به حال به طور حتم بندر خمیر به عنوان شهر تالابی در جهان اعلام شده بود.»

عنوانی افتخاری برای خمیر اعلام می‌کند. او می‌گوید: «برای عنوان جهانی این شهر نیز اظهارنامه نوشته شده و با تشکیل پرونده،

دفاعیاتی برای این شهر مطرح شده که تاکنون بخش زیادی از مراحل آن طی شده است.» این مسئول تصریح می‌کند: «این پرونده بسیار قوی است و با پیگیری‌هایی که از روند بررسی این پرونده انجام داده‌ایم به احتمال بسیار زیاد، مورد پذیرش قرار می‌گیرد ولی متأسفانه به دلیل شیوع کرونا، روند آن یک سال به تعویق افتاد، اگر کرونا نبود تا به حال به طور حتم بندر خمیر به عنوان شهر تالابی در جهان اعلام شده بود.»

عنوانی افتخاری برای خمیر اعلام می‌کند. او می‌گوید: «برای عنوان جهانی این شهر نیز اظهارنامه نوشته شده و با تشکیل پرونده، دفاعیاتی برای این شهر مطرح شده که تاکنون بخش زیادی از مراحل آن طی شده است.» این مسئول تصریح می‌کند: «این پرونده بسیار قوی است و با پیگیری‌هایی که از روند بررسی این پرونده انجام داده‌ایم به احتمال بسیار زیاد، مورد پذیرش قرار می‌گیرد ولی متأسفانه به دلیل شیوع کرونا، روند آن یک سال به تعویق افتاد، اگر کرونا نبود تا به حال به طور حتم بندر خمیر به عنوان شهر تالابی در جهان اعلام شده بود.»

http://irannewspaper.ir

editorial@irannewspaper.ir

شهریادگیرنده یونسکو

دوستی بندر نشینان خمیر با محیط زیست یک عنوان دیگر را هم در سال ۹۹ به شهرشان اضافه کرد؛ «شهریادگیرنده یونسکو». محمودی این عنوان را نتیجه افزایش آگاهی مردم خمیر می‌داند و می‌گوید: «از این سال بندر خمیر به شبکه شهرهای جهانی با ۲۳۰ شهر یادگیرنده یونسکو وصل شده که تعداد این شهرها در ایران نیز حدود ۱۲ شهر است.» بندر خمیری‌ها هر سال روز جهانی تالاب‌ها را جشن می‌گیرند واین جشن هفت روز طول می‌کشد.

آنها تقویم محیط زیستی دارند و بسیاری از مناسبت‌های محیط زیستی را برگزار می‌کنند. همایش «روز جهانی حفاظت از اکوسیستم مانگرو(حرا)» را هم زیر نظر برگزار کردند. تالاب خورخوران بندر خمیر را به سایت‌های پرندنگری دنیا اضافه کرده است. آنها برای این روز هم برنامه دارند. بندر خمیری‌ها راه‌اندازی نخستین مرکز سیپا در ایران را هم به نام خود زده‌اند. این مرکز با کنوانسیون رامسر مرتبط است و درباره مشارکت‌های مردمی فعالیت می‌کند.

شهردار این فعالیت‌ها را اهرم‌هایی می‌داند که باعث می‌شوند مفهوم حفاظت از تالاب یا درک اهمیت تالاب بین مردم نهادینه شود. به گفته او تا چند سال قبل تالاب برای مردم کم‌لماهی ناشناخته بود و به‌جای تالاب از عنوان «جنگل‌های حرا» استفاده می‌شد اما هم‌اکنون شهر بندر خمیر را در نامه‌نگاری‌ها و حتی الفاظ عادی به عنوان «شهر تالابی» می‌شناسند و دیگر اغلب مردم این شهر نیز مفهوم کارکرد

تالاب را می‌دانند.

او با اشاره به اینکه در آموزش‌های عمومی به مردم چند نکته مورد تأکید بوده، مهم‌ترین آن، بهره‌وری یا بهره‌گیری خردمندانه از تالاب بوده است، می‌افزاید: «می‌خواهیم به مردمی که در کنار این تالاب زندگی می‌کنند پیام‌ومیم که چطور خردمندانه از این تالاب و خدمات اکوسیستمی آن استفاده کنیم بدون اینکه به آن آسیب بزینم حتی بتوانیم آن را توسعه دهیم؛ بر همین اساس شیوه‌های خاص و متفاوتی برای فعالیت‌هایی نظیر گردشگری، صیادی، دریانوردی و ورزش‌های آبی آرام در این شهر شکل گرفته است.»

شهردار بندر خمیر با بیان اینکه مسیرهای گردشگری در این شهر کاملاً تمیز است، حتی یک زیاله هم دیده نمی‌شود چون قایقران‌ها و حتی گردشگران مراقب این مسأله هستند و اینها دستاوردهایی است که طی این چند سال اخیر با آموزش‌هایی مبتنی بر اهمیت تالاب و... به دست آمده است، اضافه می‌کند: وجود پهنه‌های تالابی این شهر برندی است که موجب شده فرهنگ، روش و مکانیزم هر نوع فعالیتی نظیر صیادی، ورزشی، گردشگری، دریانوردی و... حتی با شهرهای همسایه‌اش نیز متفاوت باشد. مثلاً در بندرعباس که نزدیک‌ترین شهر به این بندر است و نیز بندر لنگه نیز که همسایه غربی است، این روش‌ها دیده نمی‌شود. بندرعباس و بندرلنگه به دریا‌های آزاد و بزرگ راه دارند ولی دریا‌های بندر خمیر حالت رودخانه‌های ساحلی و خورمانند دارند و پوشیده از جنگل‌های حرا هستند.

حرا درختی است با ریشه‌های هوایی. ۱۰ برابر درخت‌های معمولی اکسیژن تولید می‌کند و حتی می‌تواند آب دریا را شیرین کند. جنگل‌های حرا غذای محبوب دام است چون درخت همیشه سبز است و خزانی ندارد. حتی در فحطی‌ها هم مردم را نجات داده است چون این درخت‌ها از آب دریا تغذیه می‌کنند پس فوق‌العاده برای مردم محلی محبوب و ارزشمند است به همین دلیل این نوع درختان حفاظت شده هستند.

عکس شهر